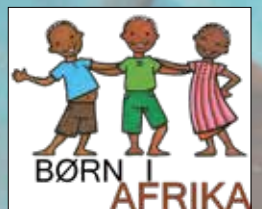

Børn i Afrika

- i samarbejde med Folkekirken's Nødhjælp
Nr. 3 December 2025 - 28. årgang

KORT NYT

Af Karsten Dam - karstendam30@gmail.com
formand, Børn i Afrika

Gaver og skattefradrag

BiA modtager naturligvis med tak gaver hen mod jul og nytår. Hvis du skal nå at have skattefradrag for indbetalte gaver i indværende år, beder vi om at de er os i hænde senest 29. december. Vi minder om at kontingentet ikke er fradragsberettiget.

Kontingent

Flere kommer til at betale kontingent to gange – sikkert fordi man er i tvivl om indbetaling er sket tidligere. Vores regel er at kontingenter indbetalt efter 1. november, automatisk er gældende for det efterfølgende år. Du kan altså allerede nu betale kontingent for 2026 og dernæst vente et år med næste betaling. Se nærmere side 15.

Indhold dette blad

- Artikel fra Frellsen Kaffe om deres samarbejde med kaffebønder i Uganda
- Indtryk fra studieturen v/ nogle af deltagerne
- Artikel om historien bag studieturene
- Nyt fra Masomo

Studietur 2025

blev gennemført med 18 deltagere. Alt gik planmæssigt og vi oplevede som sædvanlig en hel masse betagende, rørende og smukke ting. Der blev også tid til et besøg hos Social Vanilla (læs mere om Social Vanilla i næste medlemsblad i foråret 2026) og hos det danske fodboldakademi El Cambio Academy (ECA) i Masaka, hvor dygtige unge ugandiske drenge og piger trænes. På siderne 5 til 9 har nogle af deltagerne skrevet lidt indtryk fra turen. Næste studietur bliver sandsynligvis i efteråret 2027.

EFTERLYSNING

I gennem mange år har Birte Lønborg-Jensen været vores grundige registrator og bogfører. Birte ønsker at fratræde ved nytårstid og vi takker for den kæmpe store indsats gennem årene! Samtidig søger vi efter en person med overskud til at fortsætte dette arbejde. Birte har lovet at hjælpe en ny frivillig ved overgangen.

Lørdag d. 29/11 fra kl 10.30 til 16 er der julemarked i Sorgenfri Kirke, hvor hele overskuddet går til Børn i Afrika. I år vil der også være en bod med afrikansk kunsthåndværk, samt mulighed for at købe Ugandisk te og vanilje.

I weekenden den 13. og 14. december vil der i Vangede Kirke blive solgt juletræer og samtidig vil Jonna Kildebogaard have en bod med afrikanske varer og kunsthåndværk. Her går overskuddet til Masomo.

Børn i Afrikas studieture

Af Karsten Dam

Da Børn i Afrika blev startet i 1998, var initiativtagerne enige om at det kunne være godt hvis nogle af bidragyderne kunne komme ned til Uganda og ved selvsyn observere hvordan de indsamlede midler blev anvendt. Ved samme lejlighed kunne deltagerne også få mulighed for at gense nogle af de børn der havde været med det første kor på turné i Danmark i starten af 1998.

De første ture

Derfor blev den første tur udbudt i foråret 1999 og der var god tilslutning, så allerede i efteråret 1999 blev den næste tur arrangeret med kordegn Ole Weber som turleder. Undertegnede deltog sammen med min kone og i alt var vi 8 deltagere. Da Ole og hans kone Karin derefter var udstationeret i Tanzania i nogle år, spurgte han mig om jeg ville stå for den følgende tur i år 2000 sammen med en anden deltager fra 1999. Det blev starten på en lang række af studieture til Uganda (og Kenya), således at vi netop er vendt hjem fra studietur nummer 16 i rækken. Antallet af deltagere har varieret fra 8 til 16 – forskelligt fra tur til tur. I alt har BiA gennem årene haft tæt på 200 danskere med til Uganda.

De første ture gik via Nairobi i Kenya og derfor var det oplagt at slutte med safaritur i Masai Mara Nationalpark i Kenya, samtidig med at der blev mulighed for at besøge Karen Blixens farm nord for Nairobi. Senere valgte vi at bruge de flotte Ugandiske nationalparker, som i høj grad er lige så interessante som dem i Kenya. På denne måde er vi også med til at støtte den ugandiske turistindustri, der i den grad har brug for at man får øjnene op for mulighederne i dette smukke land.

Hovedformålet

Men hovedformålet med turene er jo selvfølgelig med egne øjne at se nogle af de børn og familier vi hjælper gennem Børn i

Afrika. Det har betydet at deltagerne kommer helt ud i bushen i de små hytter hos familier der lever utroligt fattigt. De første år besøgte vi flere såkaldte "child-headed-households" – det vil sige familier udelukkende bestående af børn, idet de voksne var døde af hiv/aids (det var i de områder af Uganda hvor epidemien for alvor startede og senere bredte sig til resten af verden). Normalt vil onkler eller tanter tage sådanne efterladte børn til sig, men også her var der så mange dødsfald at det var en umulig opgave at placere børnene i en anden familie. Det betød at de blev overladt til sig selv i den hytte eller det hus som far og mor havde efterladt. Det gav meget stærke indtryk at møde disse små børnefamilier. Heldigvis havde vores samarbejdsorganisation i Rakai-distriktet "Racobao" øje for disse familier og mange frivillige arbejdede ude i områderne og holdt lidt øje med børnefamilierne. Med årene er der kommet mere medicin og bedre behandlinger, samtidig med at børnene jo er blevet voksne. Det betyder heldigvis at vi ikke længere møder sådanne børnefamilier.

Hovedstaden

Hovedstaden Kampala er et kapitel for sig. Et mylder af trafik og mennesker overalt, men også spændene at se livet i en afrikansk storby. I centrum har vi det farvestrålende grøntsagsmarked

og lige ved siden af det mere specielle krydderi- og kødmarked. Ofte har vi besøgt Folkekirkens Nødhjælps lokale kontor og fået fortalt om deres forskellige engagement i Østafrika.

Vi søgte Danida om penge til at bygge en skole i Kampala beregnet for fattige børn fra det store slumkvarter Katanga. Den blev bygget og vi var med til indvielsen i 2006 og vi har besøgt den hver eneste gang siden da.

Landdistrikterne

Det har også altid været en stor oplevelse at besøge de fattige skoler i landdistrikterne. Ofte er der ingen skolemøbler i klasselokalerne og børnene sidder på det lerstampede gulv. Nogle gange med op til 90 børn i en enkelt klasse. Vi er altid blevet modtaget som konger og dronninger på disse skolebesøg og skolen har benyttet besøget som en tiltrængt pause i hverdagen og med optræden for gæsterne. Flere gange har vi fået gaver med fra skolerne i form af bananer, grøntsager eller sågar levende høns – lidt underligt når man ved hvordan de alle sammen har god brug for alt spiseligt. Heldigvis har vi straks efter kunne give gaverne videre til trængende familier som vi mødte som en del af programmet.

En fast del af programmet de senere år har også været besøg hos de familier der har fået bygget hus doneret af anparts-havere i Danmark. Ofte også den familie der står øverst på listen over trængende familier der bor meget usselt.

En gennemgående figur på turene har været vores buschauffør Moses. Han er et livstykke og hjælper hvor han kan med oversættelse og forslag til aktiviteter. I år 2000 havde han kun en enkelt gammel bus, men senere er hans lille busselskab vokset med mange busser og flere ansatte.

Vores medarbejder

Som I nok alle ved, har vi kun en enkelt lønnet og fastansat medarbejder i Uganda. Hun er guld værd – også når vi er på studietur. Josephine hjælper med at tilrettelægge programmet og arrangerer kirke-besøg og besøg på kontoret. Hun får sine unge medhjælpere til at frembringe en dejlig frokost for delta-

gerne, samtidig med at de fortæller om deres liv og gøremål.

Næsten hver gang har vi deltagere der ønsker at komme med for anden eller tredje gang. Således også på den netop overståede studietur. Tag selv med næste gang og læs beretningerne fra dette års deltagere!

Studieturen 2025

Den bedste oplevelse på studieturen til Uganda 2025

I går kom vi hjem fra BiAs studietur til Uganda 2025. Fyldte med gode, fantastiske, spændende, rørende og hjerteskrærende oplevelser.

Anders og jeg var med på studietur for anden gang - første gang var i 2023, og der besøgte vi Nansaya Immaculate og hendes 3 børnebørn på 16, 10 og 9 år i Lyantonde. De boede i en primitiv grenhytte med en blå presning over og den lignede en blå Iglo. De var mærket af deres ringe bolig og situation.

Vi besøgte dem igen her i 2025 og de har nu fået bygget et hus for midler fra Sorgenfri Kirkes julemarked 2023 via BIA, og en stor ændring med bedstemoren og pigerne var sket siden. Den store pige nu 18 år er frisør i Kampala. De 2 mindre piger er nu 11 og 12 år de går i skole 4. og 5. klasse. Både mentalt og fysik var de blevet meget mere friske. De ville gerne tale og var gode til engelsk. De har fået drømme om at uddanne sig til læge og sygeplejerske. Den gamle bedstemor havde også fået liv i øjnene. Der var anlagt have og plantet bananpalmer omkring huset og de havde fået et hønsehold. Bedstemoren havde lavet en belægning foran huset af de overskydende mursten, så man ikke vader ud i jord og mudder fra huset

At se hvor stor en betydning et BiA-bygget hus har for en fattig familie, var for mig den største og bedste oplevelse på dette års studietur.

Bente Torp

Bente og jeg har nu været med i "Børn i Afrikas" tur til Uganda for anden gang. Det har som første gang været en fantastisk rejse gennem Uganda og opleve kultur, historie og befolkning.

"Børn i Afrika" er helt igennem et fantastisk projekt med et meget stort arrangement og med en fin lokal forankring.

Vi oplever på tættest hold hvordan den lille organisations midler bl.a. bliver brugt yderst effektivt til at støtte børns skolegang på forskellig vis. Josephine er "Børn i Afrikas" eneste medarbejder og hun er guld værd med hendes store engagement og tilgang til opgaven.

Sorgenfri Kirke støtter "Børn i Afrika" med overskuddet fra kirkens julemarked og diverse andre aktiviteter. Kirken er selv med til at bestemme hvilke aktiviteter vi gerne vil støtte, og vi oplever hvor effektivt midlerne bliver brugt med meget lille administration og direkte støtte.

Vi vil gerne opfordre andre kirker til at støtte "Børn i Afrika". Det er et godt projekt, hvor menigheden kan se op opleve hvordan de indsamlede midler gør en forskel.

Anders Torp Gundersen, Sorgenfri Kirke

Jeg er lige kommet tilbage efter to uger i Uganda med Børn i Afrika. Det har været en utrolig stor oplevelse.

Jeg har sammen med den gruppe, der var afsted, set verdens mest vilde vandfald, hvor hundredvis af liter vand vælter ud over kanten af det 43 m høje vandfald hvert sekund. Verdens mest vandrige vandfald. Vi har oplevet flodheste komme op af flodens vand, når det blev mørkt og set de kæmpestore dyr gå rundt på hotellets parkeringsplads og på græsområdet lige uden for vores hotelværelser. Vi har set den afrikanske bøffel med orangegul solopgang som kulisser. Uganda er det utroligt smukt land. Giraffer, elefanter, smukke fugle, krokodiller, vortesvin, mærkelige storke, smilende mennesker og meget, meget mere. Men det er ikke det, der gjorde mest indtryk. Det er noget helt andet. En syttenårig pige, der nu i fire år har levet alene med sine to mindre søskende, efter hendes forældre døde af AIDS. Hun kæmper og har kæmpet for at klare sig i en simpel faldefærdig lerhytte. De seneste måneder har hun også ansvaret for sin egen lille baby. Det føles helt urimeligt, at hun som syttenårig skal stå i så svær en situation.

Jeg har også billedet af en kvinde, der kun med stort besvær kunne bevæge sig i meget frisk erindring. Hendes mave var voldsomt oppustet pga en svær leversygdom. Hendes to små drenge på ca. 4-6 år må hjælpe/stå for madlavningen på et lille bål, hente vand mm. Ingen skolegang, intet lys, når solen er gået ned. Det var svært at kontrollere tårerne. Det er bare så vanvittigt og urimeligt. Stakkels, stakkels mennesker.

Men vi så også nogle familier, som Børn i Afrika har hjulpet med en bedre bolig. Disse familier har tidligere levet under lige så urimeligt svære situationer som de to førnævnte. Det har været vildt at se, at pengene til projekterne rent faktisk gør en forskel. Det giver bare så god mening. Vi besøgte bl.a. en bedstemor, som ud over sine egne to børn havde 7 børnebørn boende. Deres forældre var døde af AIDS. Deres kummerlige hytte var nu udskiftet med et hus med vandtank og en lille latrinbygning og ildstedsbygning. Det er meget tydeligt, at det gør en kolossal forskel i forhold til en primitiv lerhytte.

Overalt vrir det med børn – også på de skoler vi besøgte. Det var skønt at se den energi og glæde, vi blev mødt med af de mange børn. De virkede stolte over at vise os deres skolehæfter og at synge og gøre besøgene til en fest. At gå i skole er for dem nok ikke en selvfølge. De vil skolen. Dejligt at BiA kan hjælpe til med at gøre det muligt også for nogen, som ellers ikke har mulighed for at få en skoleuddannelse.

Jeg sidder tilbage i Danmark og tænker på alle de mennesker vi mødte og på en rigtig godt arrangeret studietur med et godt gruppefællesskab og nogle fantastiske turledere.

TAK

Kurt Lundgaard Larsen

Det var en stor oplevelse at gense Uganda og være tilbage efter 9 år, hvor jeg deltog på den første studierejse.

Forventningen var om jeg kunne se forandringer - forbedringer. Meget var det samme - lyde, dufte, trafikken i Kampala, røde veje med varierende grad af huller, naturens frodighed, mangfoldigheden i dyrelivet, venlige og hjælpsomme ugandere. Det opløftende og måske også forbedrende var at opleve skoleelevernes engagement i at fremstille skrivehæfter, sy hygiejnebind og fremstille sæbe. Det var meget konkrete og synlige færdigheder, der kom til udtryk. Det gjorde særligt indtryk at det så ud til at både drenge og piger var involveret. Jeg talte med et par elever på Bukoto skole, der fortalte at det tog dem ca. 3 timer at sy et hygiejnebind, så måske en forbedring vi kan bidrage med, kan være, at de udover håndsyning også kan tilføje maskinsyning og dermed en ny færdighed.

Kristin Espedal

**I never knew of a
morning in Africa
when I woke up
that I was not
happy.**

Ernest Hemingway

Det er jo tredje gang jeg er med på sådan en tur, og nogle ting har ændret sig, siden jeg var med sidste gang.

Det er dejligt at se hvordan pigerne laver hygiejnebind så de er fri for at prostituere sig for at købe bind så de kan komme i skole. Det må give pigerne en dejlig følelse at de selv kan være med til at ændre tingene til noget positivt.

Også det at børnene lærer at lave hæfter selv synes jeg er positivt og se deres glæde ved at producere noget nyttigt.

Derimod synes jeg det er ærgerligt at de projekter hos Racobao, hvor de unge mennesker lærte at sy, lærte at lave praktiske ting som tømmer og andet at det er gået i stå på grund af manglende støtte fra udlandet, især fordi det hjalp de unge mennesker til hjælp til selvhjælp.

Jeg synes også det er dejligt at se hvordan de unge BiA-volontører brænder for deres arbejde med de fattige familier.

Det var også en stor glæde at møde de forskellige skolars børn og den varme, glade modtagelse vi fik med dans, rytme og sang når vi ankom samt se børnenes glade øjne, smil og store tillid de viste.

Yvonna Husballe

Fantastisk tur til Uganda! Specielt var det spændende at se og opleve BIA's projekter. Vi besøgte flere skoler, og trods mange elever i hver klasse virkede det til, at de fleste deltog aktivt i undervisningen.

For mig er det vigtigt at kunne hjælpe de fattige børn til at få en uddannelse. Med Josephine ved roret er jeg tryk ved, at hun får fat på børnene og får dem og deres forældre overbevist om, at de skal i skole. Hun er varm og imødekommende, men hun udviser samtidig stor autoritet og handlekraft. Så hvis et barn til trods for hjælp til skoleuniform og materialer alligevel ikke møder op, kontakter hun forældrene.

Det var imponerende at opleve Josephine "køre med klatten" på Bokuto skolen, hvor både lærere og elever udviste stor respekt for hende.

Det er mit klare indtryk fra turen, at BIA's skoleprojekt flytter meget for forholdsvis små midler.

Ruth Lundgaard Larsen

Kampala er en travl storby med trafikkaos af mini-busser, biler og ikke mindst små motorcykler, Boda Bodaer.

Vores chauffør, Moses, førte os flot igennem kaoset hver gang vi skulle på tur. Det var tredje gang vi var med og intet havde ændret sig.

Vi besøgte nogle skoler i de fattige områder hvor vi var i inde i klasserne og så lidt af elevernes arbejde. Vi var også på besøg hos de seneste boliger i husbyggeprojektet.

Reparationer som for os ser små og lette ud kan være uoverskuelige når man ingen penge har og ikke kan selv.

Måske vil det være en ide at have en konto til det.

Poul Erik Husballe

Det var en gruppe på 18 rare danske mænd og kvinder, som var fulde af næstekærlighed og medfølelse.

Deres holdning fik dem til at bruge en del af deres dyrebare ressourcer, herunder tid og penge, for at være en del af 2025 BIA-studieturen til Uganda. Vi delte meget, lærte meget fra hinanden, vi havde stunder af glæde og latter, oplevede mange mindeværdige øjeblikke, som altid vil blive husket, også af de børn og familier der modtog støtte undervejs. Må Herren altid belønne gruppen for deres kærlighed og generøsitet.

Josephine, BiAs medarbejder i Uganda

Vi er lige kommet hjem fra en velorganiseret tur, fyldt med indtryk og oplevelser, en totaloplevelse af storbyer, landsbyer, Lodges, trafik, mennesker, natur, dyre- og fugleliv.

Besøgene hos familier og skæbner i landsbyerne, mennesker der lever i en fuldstændig anden verden end os.

Josephines overblik og fornemmelse for hvor indsats kan give mest hjælp for vores ressourcer. Hendes fællesskabsstøttende, konkrete og vidende tilgang til børn, familier og frivillige uden at negligere at der med hjælp også følger krav.

Oplevelsen af et taknemmeligt og positivt folk.

De frivillige og deres indsats, nogle ud fra egne erfaringer med hjælp fra Børn i Afrika. Også samarbejde med landsbyernes repræsentanter og overhoveder.

Folk lever og arbejder ude. Man opholder sig ikke meget inde og hjemme. Også i de velstillede hjem er der fx ikke andet end en seng og et skab i børneværelserne.

Tanker:

Skal vi tale lidt storpolitik og menneskesyn med nogle frivillige, som måske savner nuancer i opfattelser og forståelser af verden?

Mange tanker og refleksioner om lighed, ansvar, fattigdom, retfærdighed og afmagt presser sig på, når man står over for medmennesker som er stillet i så fuldstændig anderledes livsvilkår.

Arne og Birgit Hørlyck

Frellsen kaffe og Uganda

Af Henrik Frellsen, direktør

I samarbejde med SUG (Seniorer uden grænser), støtter vi en række workshops og møder i Uganda, hvor lokale kaffebønder har mulighed for at lære mere om, hvordan de kan dyrke bæredygtige afgrøder i samspil med skygge træer. Bønderne får undervisning i dyrkningsmetoder, gødning og vigtigheden i at have større træer på deres jorde. Når kaffebønderne samarbejder i farmergrupper, bruger de hinandens kompetencer og det skaber bedre resultater.

Vi er stolte over at være en del af et projekt, der har til formål at forbedre økonomien for kaffebønder i Uganda. Projektet bliver ledet af organisationen Seniorer uden Grænser (SUG), som er en dansk organisation, der arbejder med 4 mål:

- At forbedre livsbetingelserne for verdens fattige.
- At bidrage til udvikling af civilsamfund i ulande i Afrika, Sydøstasien og Mellemamerika, ved gennemførelse af udviklingsprojekter i tæt samarbejde med lokale organisationer.

Kaffebønder og forskning

Frellsen har støttet projektet i ca. 6 år nu og vi kan se en positiv indvirkning på kaffebøndernes liv og levevilkår på Mount Elgon. Samarbejdet har givet bønderne en mere stabil og bæredygtig økonomi. De har råd til at sende deres børn i skole, de har mulighed for at spare op, samt købe maskineri og skygge træer til deres jorde. De store træer er ikke kun vigtige i forhold til skygge og jordsundhed, men også for at undgå store jordskred, som området indimellem er plaget af.

I 2023 fik Aarhus Universitet øjnene op for projektet og vi har haft et samarbejde med i alt 4 studerende, som har været nede og besøge projektet og skrevet opgaver omkring det.

De primære resultater af forskningen var disse:

- Dyrkningsmetoden har vist potentiale til at forbedre jorden, binde mere CO2 og øge råkaffens kvalitet.
- Det er påvist, at klimaforandringer i stigende grad påvirker kaffeproduktionen i negativ retning med oversvømmelser eller tørke – denne udvikling kan forbedres ved at dyrke i samspil med træer.
- Farmerne modtager deres betaling på det aftalte tidspunkt + en efterfølgende bonus som et resultat af en direkte handel. Det mindsker den usikkerhed, farmerne ofte oplever ved traditionelle handelsformer.
- Løbende kurser og sparring i området er med til at forbedre dyrkningsmetoderne og sætte fokus på ligestilling i produktionsleddet.
- Projektet opbygger og styrker fællesskaber i de enkelte grupper.

Projektet betyder at vi i dag står med et nyt produkt i Frellsen – en Mount Elgon Skovkaffe. Dyrket af bønderne på Mount Elgon og handlet direkte, udenom mellemhandlere. Det betyder bønderne får en bedre pris og de får deres penge hurtigere.

- At udvikle lokalbefolkningens innovative kompetencer gennem hjælp til selvhjælp.
- At bidrage til opbygning af fundamentet til en bæredygtig udvikling.

Mange af kaffebønderne i Uganda er allerede dygtige til at dyrke flere afgrøder, men de har tidligere været afhængige af indtægterne fra kaffeproduktionen. Ved at samarbejde og udnytte hinandens viden kan de imidlertid blive mindre afhængige af kaffeproduktionen og skabe flere indtægtskilder.

Baggrundsbillede:
Henrik Frellsen taler om kaffebær med farmere fra Sipi under
Projektbesøget i november 2023

Nederst til venstre:
Sortering og tørring af kaffebønner i Sipi

Øverst til venstre:
Moses, farmer fra Sipi, står her foran hele sæsonens høst af
kaffebønner

Herunder:
Frellsen / SUG farmerfieldgroup fra Bufumbo

MasomoNYT

Af Jonna Kildebogaard, Masomo

Trods færre donationer i 2025 er det lykkes at:

1. Hjælpe med opbygning af nedbrændte huse på Kalangala;
2. Støtte de handikappede;
3. Få solceller og andet til en skole på øen Bahara i Victoriasøen;
4. Donere køjesenge med madrasser og sengetøj til en skole i Bombo;
5. Betale skolepenge for 70 børn, og betale for 9 unge i uddannelse; og
6. Støtte Miriam med operation og efterbehandling.

1. Efter den voldsomme brand på Kalangala for et år siden, hvor 46 familier (199 voksne og børn) blev hjemløse, har de fleste familier igen et lille hus. Branden opstod midt på dagen, og der er ikke noget brandvæsen på øen. Ingen personer blev såret. Husene er nu bygget i metal - de samme plader, som man bruger til tag. Ikke et kønt syn, men de fine træhuse, der brændte, var brandfælder.

2. Jeg får rigtig mange henvendelser fra ugandere, som mangler penge til opstart af en lille forretning, til operationer, til medicin og meget andet.

De handikappede, som virkelig trænger, beder næsten aldrig om hjælp. Kun ved dødsfald kommer der en henvendelse om hjælp til en kiste og transport til Lira.

Det har været muligt at støtte gruppen med mad, madrasser, skolepenge og hjælp til en kiste ved et uventet dødsfald af en handikappet mand, der efterlod sig 3 koner og 10 børn.

3. Skolen på øen Bahara i Victoriasøen får solcellestrøm i år. Det har været meget svært at sejle til øerne, da den store færge fra Entebbe er på skibsværft, og der er ingen erstatning. Fra Masaka til Kalangala sejler 2 færger ca. 7 gange om dagen. Nu er den ene færge på værft, og den tilbageblevne færges sejltider er uregelmæssige.

Vi startede en morgen kl. 5, og var ved færgelejet 9.15. Vores bil var nummer 21 i rækken. Færgen blev tanket, tiden gik, 18 biler kom afsted, så vi vendte om. En dagstur, der kostede 600 kr. i benzin, blev til en lang dag uden af udrette noget.

4. Skolen i Bombo bliver drevet af M-Lisada. En del af eleverne kommer fra M-lisada. Da det er tidligere gadebørn og forældreløse børn med traumer, er lærere og øvrige personale specielt uddannet til at forstå disse børn.

Der var stor mangel på køjesenge, og der blev doneret køjesenge, madrasser og sengetøj.

5. Skolepenge er en stor byrde for alle børnefamilier. Skolepengene stiger, og skolerne lægger ekstra beløb til. For eksempel støtte til en bus, til en kirke, til udvidelse af skolen, til eksamen og meget mere.

Heldigvis er der sponsorer til en del af børnene. Efter folkeskolen, når de kommer i seniorklasser, bliver det dyrt, og jeg må finde en måde at "toppe op".

Desværre er der sponsorer, som må stoppe af forskellige årsager, men børnene skal fortsætte. Derfor er donationer, som ikke er bundet til noget bestemt, meget velkomne. De beløb bruges til børn uden sponsor.

I Lira har 7 drenge, der er i mekanikerlære, fået kørekort og er snart færdiguddannede. En ung forældreløs pige fra Kalangala er startet på læreruddannelsen. Hun er sikret et job på øen, når hun er færdiguddannet. Endelig går en ung, forældreløs dreng på en teknisk skole i det nordlige Uganda.

Det er svært at sige nej til nye børn, når de ikke kan komme i skole. Jeg har besluttet at hjælpe de børn, som er støttet via Masomo, til senior 4 og derefter betale for en kortere uddannelse.

6. Miriam, som er enlig mor til 2 børn, blev voldsomt kvæstet i november 2024, da en bil kørte ind i den knallert (boda-boda), hvor hun var passager.

Efter 4 måneder på det store lokale Mulago hospital var den brækkede arm helet, men benet var stadig dårligt trods mange operationer og hudtransplantationer. Der manglede 12 cm af en knogle i benet, men Miriam blev udskrevet.

Heldigvis accepterede hun at blive undersøgt på CORCU, et hospital med speciale i knoglebrud. Operationen her kostede 36.000 kr, men fordi hun var alene, og moderen handikappet, blev prisen sat ned til 16.000 kr. En Facebook indsamling skaffede heldigvis de fleste af pengene, så hun kunne blive opereret.

Desværre skal man selv købe mad på hospitalet. Det var en stor, daglig udgift. Udover Miriam var både søsteren og den handikappede mor på hospitalet for at hjælpe alle dage.

Operationen gik fint. Men der kom et sår under gipsen, og Miriam har været til endnu en operation. Operationen var gratis, men den 5 dag lange indlæggelsen blev dyr, da overnatning,

mad, medicin og transport blev mere end 2.500 kr.

Miriam er blevet bedt om at komme til kontrol hver uge, og senere hver 14. dag. Der bliver taget røntgen hver gang. Det koster 100 kroner, mens sårpleje er gratis. Transporten koster 275 kroner hver gang, for hun bor i Nansana, og hospitalet ligger i Entebbe.

Sidste kontrol måtte aflyses på grund af økonomien. Miriam vejede 29 kilo, men har fået proteinpulver doneret og vejer nu 50 kilo. Ved en forsinket kontrol ordinerede lægen en del antibiotika for cirka 1000 kr. Den handikappede mor græd så meget og længe, at lægen forbarmede sig og beslutte at skrive det på sin egen udgiftspost. Lægerne er optimistiske, og har givet Miriam troen på, at hun kommer til at gå igen.

Tusind tak til alle, som gør det muligt at hjælpe de allermest udsatte børn og familier.

PS: Masomo har nu fået eget MobilePay nummer, som er 84710.

FÆLLES HÅB - FÆLLES HANDLING

Klima handler ikke kun om vind og vejr. Klima handler også om menneskeliv. Folkekirkens Nødhjælp hjælper nogle af verdens mest udsatte mennesker i deres kamp for et godt og værdigt liv.

På swahili siger man "Tupo pamoja" – vi er sammen, for klimaforandringerne rammer i hele verden. I Kenya tager langvarig tørke livet af planter og dyr, så mennesker sulter, mens oversvømmelser skyller huse og marker væk.

Du kan være med til at give håb og handlekraft ved at støtte Folkekirkens Nødhjælps arbejde med klimatilpasning og når katastrofen rammer.

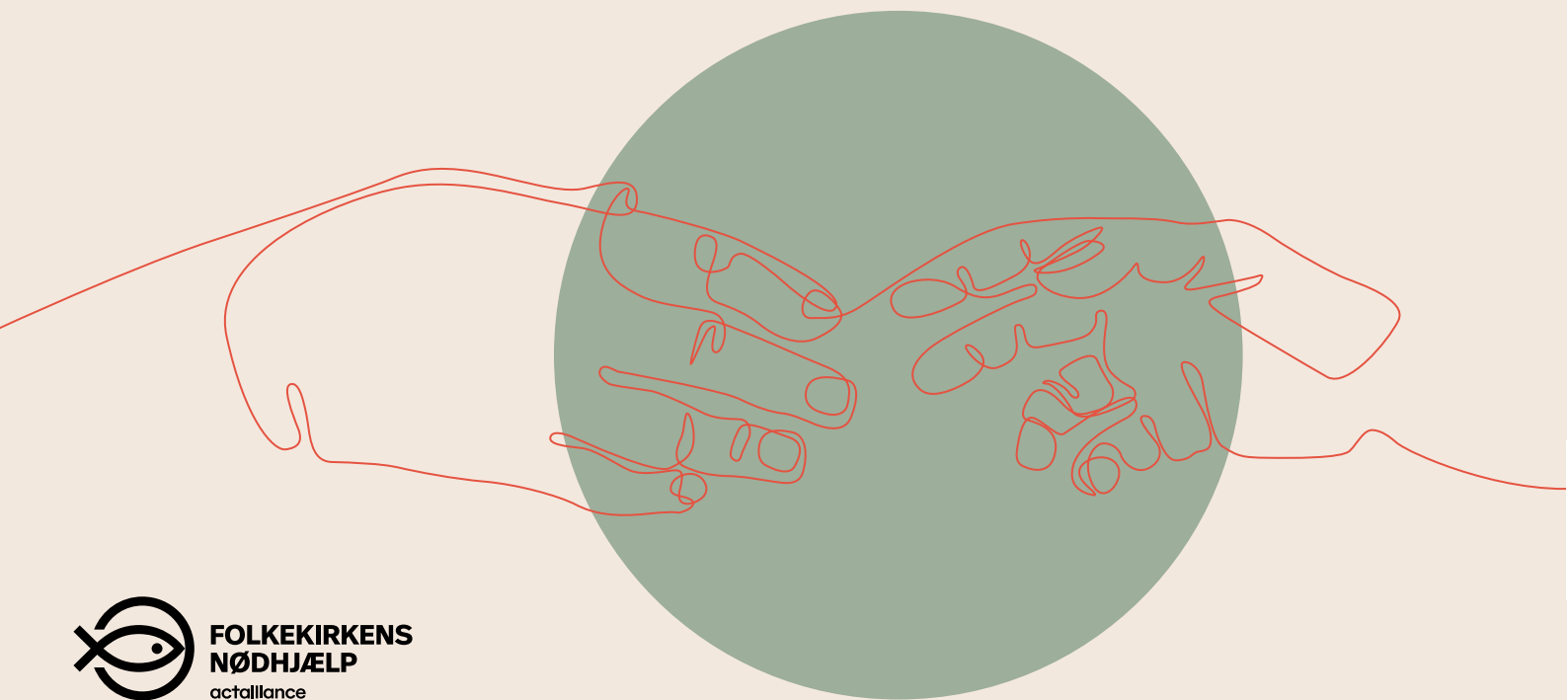
Du giver mere, end du tror. **Du giver. Mening.**

MOBILEPAY: 91 97 44

BANK: 4183 605 2800 mrk. Klimakollekt

FOLKEKIRKENS
NØDHJÆLP
actalliance

Kære ven af Børn i Afrika

Det er tid til fornyelse af dit medlemskab.

Ved et medlemskab er du med til at sikre foreningens virke og som medlem vil du modtage foreningens medlemsblad, der udkommer 3 gange om året. To blade med posten og et blad online. Endvidere er du med til at sikre, at vi som organisation fortsat kan opretholde skattefradragsret for gaver og modtage tilskud fra tips- og lottomidlerne.

Kontingent 2026

Enkeltpersoner	150 kr.
Familier	225 kr.

Vi beder dig indbetale kontingent:
150,- kr. for enkeltmedlemmer og 225,- kr. for familier.

Overfør beløbet til reg./kontonr.: 2348 5906851158
eller brug MobilePay 410067.

Anfør i felt til modtager:
Dit BiA- eller tlf.nr + KONT + efternavn

Giv en gave til Børn i Afrikas arbejde - og få skattefradrag

BRUG NETBANK eller MOBILEPAY 410067

Børn i Afrika - kontingent, skoleprojekter, husbyggeprojektet, gaver:

Reg./kontonr.: 2348 5906851158. MobilePay 410067

Masomo - støtte til handicappede, medicin, skolegang, møbler:

Reg./kontonr.: 2348 6448983690. MobilePay 84710

HUSK altid at skrive formål, f.eks. "kont" for kontingent eller blot "gave" og gerne BiA-nr. eller CPR-nr. i teksten. Har du skolesponsorat eller giver gaver er dit CPR-nr. nødvendigt for at **Børn i Afrika** kan indberette beløbet til Skat. Send i forbindelse med første indbetaling en mail med CPR-nr. og navn, adresse og tlf. til os på borniafrika@gmail.com (Hvis du ikke ønsker at skrive dit CPR-nr., så skriv dit navn og gerne fødselsdato på indbetalingen).

Vil du være med til at skabe håb for verdens fattigste og mennesker i nød og støtte Folkekirkens Nødhjælp, som er samarbejdspartner med Børn i Afrika, kan du sende din donation til bank/giro: 4183-605 2800 mrk. 500049 eller MobilePay 2020

BØRN I AFRIKA

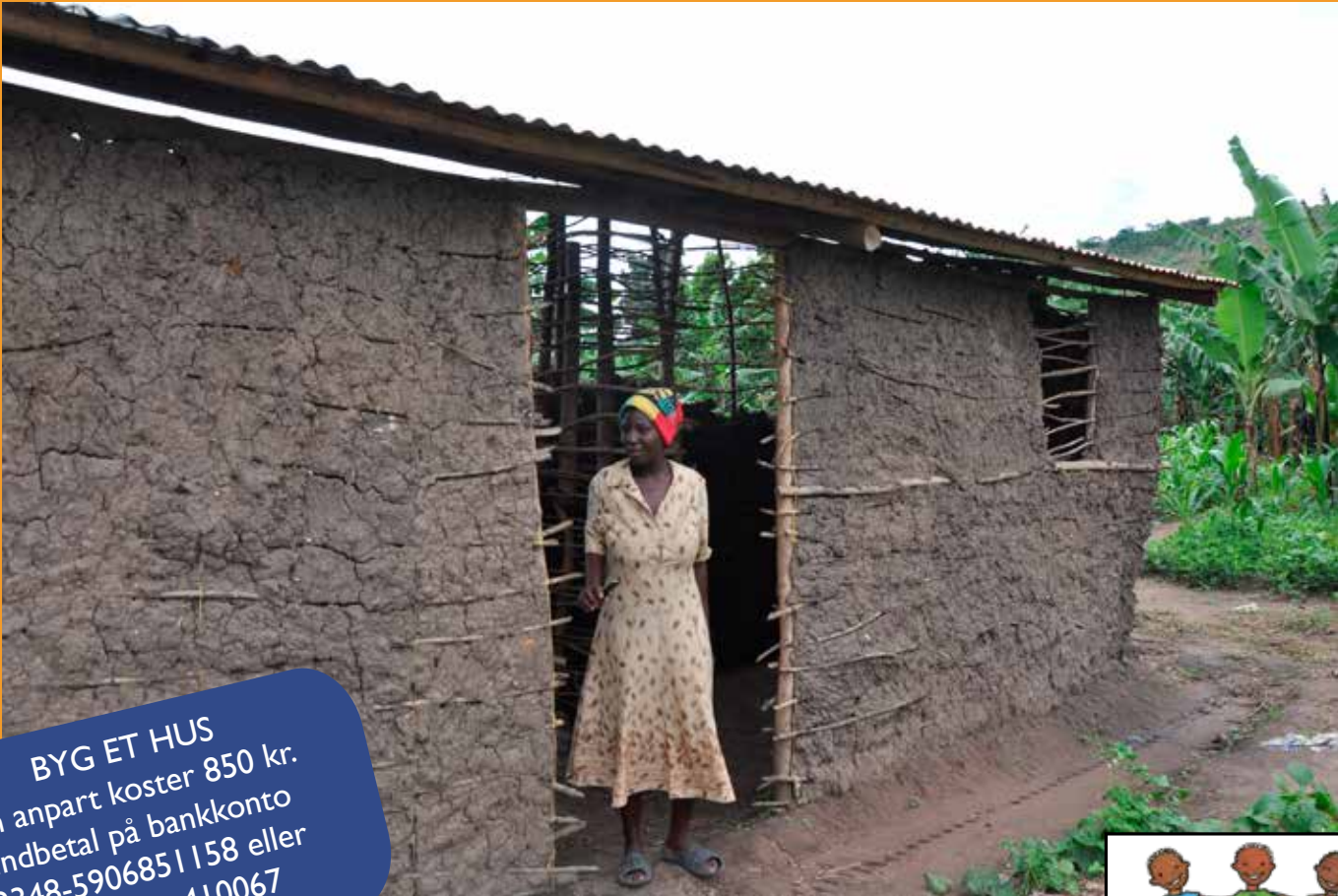
Richard Mortensens Vej 170
DK-2300 København S

Tlf. +45 2990 5009
CVR: 2801 8754
ISSN: 1904-6308
www.borniafrika.dk
borniafrika@gmail.com

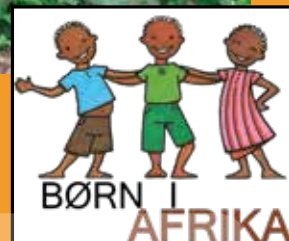
BESTYRELSE

Karsten Dam, formand - tlf. 2990 5009 - karstendam30@gmail.com
Birgitte Bech, næstformand - tlf. 2617 9710 - bech.birgitte@gmail.com
Dagmar Thomsen, kasserer - tlf. 20773747 - dagmar.thomsen@icloud.com
Kristin Espedal, bestyrelsesmedlem - tlf. 6184 9693 - kristin@espedal.dk
Kathryn Tegner, bestyrelsesmedlem - tlf. 6133 8077 - kat.tegner@gmail.com
Anne Katrine Berthou Sylvest, bestyrelsesmedlem - tlf. 23375011 - aks@km.dk
Gitte Svitrang, bestyrelsesmedlem - tlf. 61225703 - bks@vangedekirke.dk
Jonna Kildebogaard, bestyrelsesmedlem for Masomo - tlf. 2536 9413 - jonna@kildebogaard.dk
Suppleant: Lars Ravn

Ansvarshavende redaktør: Karsten Dam. Layout: Erik Foged. Forside: Karsten Dam. Tryk: Hovedstadens Kopicenter

BYG ET HUS
En anpart koster 850 kr.
Indbetal på bankkonto
2348-5906851158 eller
MobilePay 410067

Et hus til Noeline

Noeline er teenagemor og har en lille baby, samtidig med at hun tager sig af sine to halvsøskende: en pige på 6 år og en dreng på 4 år. Deres fælles mor er død og der er ikke kontakt til deres fædre. Noeline er fuld af gå-på-mod og et hus vil i høj grad forbedre hendes mulighed for at forsørge sig selv. Hun bor lige nu i en lille rund lerklinet hytte hun selv har bygget. Bag denne ligger et halvfærdigt større hus som hun er påbegyndt, men som virker lidt uoverskueligt at færdiggøre. Hun har inden graviditeten haft en lille bod med salg af de grøntsager hun selv dyrker på det lille stykke land hun ejer og som hun arvede efter sin mor. I øvrigt er hun blind på højre øje (medfødt defekt).

En særligt udsat gruppe af børn i Uganda er de børn, hvis forældre er døde eller syge af AIDS/HIV. I Rakai-distriktet, hvor **Børn i Afrika** samarbejder med organisationen Racobao, har vi skaffet midler til nye huse til 31 familier. 40 anparter á 850 kr. er tilstrækkelige til et solidt murstenshus med senge, vandtank, latrin m. bad og køkkenhalvtag (udendørs konstruktioner så man undgår ild og røg inde i huset).